

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Kodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Yehezkel

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 597 [1836 oder 1837]

ט לאקזי

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9132

יחזקאל ט

ט (א) ויקרא באזני קול גדול
לאמר קרבו פקודות העיר
ואיש כלי משחתו בידו: (ב) והנה
שישה אנשים באים מדרך שער
העליון אשר ומפנה צפונה ואיש
כלי מפצו בידו ואיש אחד
בתוכם לבש בדים וקסת הספר
במחניו ויבאו ויעמדו אצל
מזבח הנהשת: (ג) וכבודו אלהי
ישראל נעלה מעל הכרוב אשר
היה עליו אל מפתן הבית ויקרא
אלהאיש הלבש הבדים אשר
קסת הספר במחניו: (ד) ויאמר
יהוה אלו עבר בתוך העיר בתוך
ירושלם והתוית הו ער מצחות

אליו קרי האנשים

חרגום אשכנזי כא

ט (א) אינע לויטע שטימטע
ערטאנטע אין מיין אהר,
דיא מיר צוריעף: דיא פארנע-
זעטצטען דער שטאדט נע-
הערן זיך, יעדער מיט זיינעם
ווערקצייגע דער צערשא-
רונג אין דער האנד. (ב) אונד
ויעהע! זעכס מעננער קאמזן
דען וועג איינהער פאם צבערן
טהארע, דאז גענען נארדען
ליענט; יעדער האטטע זיין
צערשטארונגסווערקצייג אין
דער האנד, אונטער אינהען
וואר אויך איין אין לינען נע-
קליידעטער מאן, און דעססען
לענדען איין שרייבצייג הינג.
אלס ויא נון העראן געקאממען
ווארען, שטעללטען זיא זיך
געבען דען קיפערנען אלטאר.
(ג) אונד דיא העררליכקייט
דעס גאטטעס ישראל'ס ער-
האב זיך פאן דעם כרוב, ווא-
רויף זיא גערוהעט האטטע,
נאך דער שוועללע דעם טעט-
פעלס הין, אונד ריעף דען אין
ליינען געקליידעטען סאן, דער

דאז שרייבצייג און דען לענדען האטטע. (ד) היערויף שפראך דער עוויגע צו איהם: געהע
דורך דיא שטאדט ירושלים, אונד בעציינע מיט איינעם מערקמאהלע דיא שטירנע
אל-

ר ש י

ט (א) קרבו פקודות העיר. הקריבו את הפקודים אשר הפקדתי לשחת את העיר: (ב) ששה אנשים
יביתו פראס נמס' שנת קלף אף וחיתה משחית משנר מבלה: מפלו. שה' א משנר את הכל כמו
ונסן עולליך (תהלים קל"ו): וקסת הסופר. פוקס הם לוחות שמחופין בשעור וחומין בס בעט:
אלל מזנפ הנחשת. הוא מזנח אנשים שעשה שלמה שחת מזנח הנחשת שעשה משה במדבר: (ג) מעל
הכרוב. מעל הכפרת שהשכינה היתה שורה שם עד הנה והתחילה להסתלק וללאת לחץ מעט מעט
עשר מסעות וזה מסע הראשון מן הכרוב למפתן בית ק"ה: (ד) וכתובת מו. ורשמת רואס:

ב א ו ר

ט (א) פקודות, ממונים וכן חרגום יונתן אתקרבו דאמנן על קרתא. (ב) מדרך, נפי
הנראה הוא השער היכל ה', ונקרא שער עליון משתי סבות; א' ידוע כי המקדש
היה על ההר והיכל ה' ה' החלק היותר פנימי, א"כ היה גבוה על כולם; ב' עלה מעל
כולם נמעלה, כי בו היו הקדשי קדשים. וקסת, אין רע במקרא. מזבח הנחשת, נפי
המשמעות עמד בקרן לפוגית מזרחית. (ג) מפתן, היא האסקופה המתמונה, וכן כרוחות
אל המפתן (שאול א' ה' ד'). אל מפתן חבית, נעלה כהמלך הפנימית אל מפתן הבנין
הנקרא בשם בית ה'. (ד) חו, ליוז ורושם שראו מוה, והפעל ממנו ויתו על דלתות השער

הַאֲנָשִׁים הַנִּנְאָהִים וְהַנִּנְאָקִים
עַל כָּל־הַתּוֹעֵבוֹת הַנַּעֲשׂוֹת
בְּתוֹכָהּ: (ה) וְיֹאמֶר בְּאָזְנִי
עָבְרוּ בְּעִיר אַחֲרָיו וְהִכּוּ עַל־
תְּחוֹסֵי עֵינֵיכֶם וְאֶל־תְּחַמְלוּ: (ו) וְקִן
בְּחֹר וּבְתוֹכָהּ וּטְפָה וְנָשִׂים תְּהַרְגוּ
לְמִשְׁחִית וְעַל־כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר־
עָלְיוּ תָּחֳלוּ וְיִחַלּוּ בְּאֲנָשִׁים הַזִּקְנִים
אֲשֶׁר לִפְנֵי הַבַּיִת: (ז) וַיֹּאמֶר
אֵלֵיהֶם טַמְאוּ אֶת־הַבַּיִת וּמְלֹאוּ
אֶת־הַחֲצֵרוֹת חֲלָלִים צְאוּ וַיִּצְאוּ
וְהִכּוּ בְּעִיר: (ח) וַיְהִי כִּהְכוֹתָם
וְנֹאשְׂאָר אֲנִי וְאֶפְרָה עַל־פְּנֵי
וְאֹזֶעֶק וַאֲמַר אֲתָהּ אֲדַנִּי יְהוָה

אל ליר יענער פּע-זאָנען, וועל-
כע זיי פּענען אונד יאממען אים
בזר אללע דיא גרייעלטהאיי-
טען, דיא אין איהר פּעראיכט
ווארדען. (ה) צו דען איבריג
גען אבער שפראך ער (דער
עוויגע) פּאָר מיינען אָהרען:
דורכציעהעט דיא שטאדט היי-
טיר איהם, אונד שלאַנעט
(וולנט) גיעדער, אייער אויגע
שאנע ניכט, אונד איבער גיע-
מאנדען זאללט איהר אייך ער-
בארמען. (ו) גרייזע, יונגלינג
גע, יונגפּרויען, קינדער אינד
וויבער זאללט איהר ערשלאַ-
גען, אום אללעס צו פּערניכט-
טען; דאך זאללט איהר אייך
קינעם נעהערן אויף וועל-
כום דאָ צייכען איזט, אונד
בייא מיינעם הייליגטהומע
זאללט איהר כעגינען. — זיא
כעגאננען אַלואַ בייא דען אל-
טען מענגערן, דיא פּאָר דעם
טעמפעל שט גדען. (ז) היע-
רויף שפראך ער (דער עוויגע) צו איהנען: פּעראונריינעט דען טעמפעל, פּיללעט דיא
פּאָר האַפּ מיט לייען, אונד דאָן געהעט הונויס — זיא גינגען אַלואַ הינויס. אונד טערטע.
טען אין דער שטאָדט. (ח) אַלס זיא זאָ הינווירגמען, אונד איך אַלליין נאָך געכליעכען וואר,
דאָ פּיעל איך אויף מיין אַנגעוויכט, יאממערטע אונד שפראך: אַך הערר! אָ עווינער! —
וויללסט

ר ש י

על מלכות האנשים. הזדיקים כדי להיות לאות שלא יפגעו צם המשחיתים: (ה) ולחלה אמר
באזני. לששה המסבליים: (ו) וממקדשי חמלו. מן העומדים לפני מקדשי. ורבותיו אמרו
אל מקדשי ממקדשי אלל ממקדשי מן המקודשים לי כס אותם מקודי חמו שהמרה בהם
מלחזיק' חזר וכוה לחבל' לפי שאזרה מד"הד לפניו מה נשתנו אלו מאלו הכי לא מיחו בהם
כדאית' במס' טבת: (ח) ונאשאר אני. ונשארתי אני:

מלכה

ב א ו ר

(שמאל א' כ"א ט"ו). (ו) לפני הבית, בחזר הזיוונה. (ז) טמאו את הבית, אל תחשו אס תכרוגו
בנית המקדש ותטמאו את הבית בחללים, כי הם טמאוהו ראשונה בחללים. את החצרות,
חכרות כ"המק (רד"ק). (ח) ונאשאר, המלה הזאת יולאת מכל כללי הנקדוק, ועינו
ונשאר

יחזקאל טי

הַמְשַׁחִית אֶתְּהָ אֶת כָּל־שְׂאֲרֵית
 יִשְׂרָאֵל בְּשִׁפְכָה אֶת־חֲמַתְךָ עַל־
 יְרוּשָׁלַם: (ט) וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹן בֵּית־
 יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה גָדוֹל בְּמָאֵד מְאֹד
 וְחַמְלַת הָאָרֶץ דָּמִים וְהָעִיר
 מְלֵאָה מִמָּטָה כִּי אָמְרוּ עֹזֵב יְהוָה
 אֶת־הָאָרֶץ וְאֵין יְהוָה רֹאֶה:
 (י) וְגַם אָנִי לֹא־חָחֹס עֵינַי וְלֹא
 אֶחְמַל בְּדַרְכֵם בְּרֹאשֵׁם נְתַתִּי:
 (יא) וְהִנֵּה הָאִישׁ לִבְנוֹשׁ הַבַּיְדִים
 אֲשֶׁר הִקְסַת בְּמַתְנֵי מִשְׁיֵב דָּבָר
 לֵאמֹר עֲשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָנִי:
 י (ב) וַאֲרָאָה וְהִנֵּה אֶל־הַרְקִיעַ
 אֲשֶׁר עַל־רֹאשׁ הַכְּרֹבִים
 כְּאֲבָן סָפִיר כְּמִרְאֵה דְמוֹת כֶּסֶף

חרגום אשכנזי כב

וויללסט דוא דען גאנצען אײ
 בעררעסט ישראל'ס פֿערדער=
 בען, דאס דוא זאָ די יונגען גרים
 איבער ירושלים אויבשיט=
 מעסט?—(ט) דאָ ערווידערטע
 ער (דער עוויגע): דיא מיססע=
 טהאָטען דעם הויזעס ישראל
 אינד יהודה זינד אונגזיין
 גראָס, דאָ לאַנד איזט פֿאַלל
 געוואָרדען פֿאַן בלוטשולד,
 אונד דיא שטאָרט פֿאַלל דעם
 געכייגטען רעכטעס דען זא
 שפרעכען: דער עוויגע האַט
 זיך פֿאַן דער ערדע צוריק ג=
 צאָגען, דער עו געזעהעטעם
 ניכט. — (י) דאַרום שאַניט
 מיין אויגע ניכט, דעס האַלב
 האַכע איד קיין ערבאַרמען,
 אונד לאַססע א הרען (בעזען)
 וואַנדעל אויף איהר הויפט צו=
 ריק קאַממען. — (יא) נון בראַכ־
 טע דער אין לייגען געקליידע=
 טע דאָן שרייכצייג אן דער
 זייטע האַבענדע מאַן, דיא נאַכ־
 ריכט, אונד זאָנטע: איך האַ=
 נדאָה

ככל אשר קרי נראה
 בע פֿאַללבראַכט, וויא דוא מיר בעפֿאַהלען האַסט.

י (א) איך בליקטע אויף, דאָ וואַר אן דער היממעלאויסדעהנונג איבער דען
 קעפֿען דער כרובים עטוואַס זיכטבאַר, דאָן (מן פֿמכע) דעם
 סאָפֿיר=שטיינע גליך, אונד איבער דענוזעלבען אין דער געשטאַלט איינעם טהראָנעם
 ער=
 ר ש י

(ט) מלאכה מוטה. דין מעוקל:

י (א) על ראש הכרובים. על ראש ד' סוּת המרכב' ונב' זו חזר לקרואם כרובים לפי שנהפכו
 פני השור לפני כרוב כמ"ש בפרש' זו. ואמרו רבותינו יחזקאל בקש רמזים והפכו לכרוב אמר

ב א ו ר

וּשְׂאֵר: (ט) מטה, משפט מטה, וכמוהו לן המטה (לעיל ז' י'). (י) דרכם, כיוונתן,
 פורענות אורחתהן צרישיהן יבנית.
 י (א) ואראה, יתכן שהפרשה הזאת מוסב על פרהס ח' ד' ופה כלה את אשר המל שמה,
 כי כאשר כלה לספר את דברי ה' אשר היה לו, שנ לענינו הראשון. הכרובים, מהדעות
 הרבות אשר הנה בהוראת המלה הזאת אגיד לך רק אחת, מחנם אחד מחבמי העמים,
 כי נה יחבאר היטב כל אשר אמרו מו"ל ומסדני התכלה מהמיות. ונה אמר: שרש המלה
 הוא משפת ערב carab וענינו תח במקום לר, למן, ועל כן גם ענינו הַיְרִי; ואס נאחז בהורא'